

er, hvor Beboerne flaa sig sammen for at frede Biltet, er det ikke, fordi det Bilt, de kunne dræbe, i og for sig er meget værd, men fordi de kunne leje Jagten ud. Det er altsaa igen Fornøjelsen, der gør sig gældende. Dette er i høj Grad Tilfældet i England, hvor man ofte ser, at en Jordbund, som i og for sig ikke har nogen Værdi, har lige saa stor Værdi som den bedste Jord, fordi det er en udmærket Biltbane; det vil sige, den kan lejes ud. Det er altsaa efter min Mening det væsentligste ved Jagten, at det er en sund Bøffastigelse. Jeg tror, at det at gaa paa Jagt bidrager til at holde Fjolk friske paa Sjæl og Legeme, og derfor ser jeg gerne, at saa mange som muligt tage Del heri. Der er jo mange Fjolk, som ere bundne til stillestående Arbejde hele Ugen igennem, og jeg mener, det er meget hensigtsmæssigt, at de faa frisk Luft i Lungerne en Dag om Ugen. Der er ogsaa Fjolk, der slide haardt i det hele Vinteren igennem og faa fri den 1ste April, den falder netop i Sneppetiden, og jeg tror, at det vilde være overordentlig hensigtsmæssigt for dem at gaa en Tur paa Sneppejagt. Hvis de have Galde i Leveren, vil den maaske forsvinde; og om Efteraaret, naar Jagten gaar ind, i Slutningen af September, antager jeg, at en 8 Dages Jagt vil bringe Fjolk paa en god Fod baade med Gud og Menneffer, og bevirke, at de møde med Velvilje og Jordragelighed til det Arbejde, de skulle tage fat paa. Det har imidlertid altid været saaledes, at navnlig de Fjolk, der ere berettigede til at udøve Jagt paa Grund af, at de have et stort Distrikt til at jage paa, gerne ville forbeholde sig Jagten; jo færre Sægere der er, og jo mere Bilt de kunne faa, desto bedre. I tidligere Tid, i svundne Aarhundreder har det været saaledes, at Konger og store Herrer have fuldt ud forbeholdt sig Jagten: da bleve Sægere, der ikke henhørte til denne Klasse, satte paa Bremerholm, i England bleve de hængte, og i andre Lande ere de blevne pinte paa forskellig Maade. Dette er imidlertid nu ophevet, og denne Jagtlov begynder med den meget prisfælige Bestemmelse, at Jagtretten tilkommer Grundejeren. Men ikke desto mindre har man efter min Mening gjort en Del Forsøg paa at indskrænke den. Navnlig vil jeg gøre opmærksom paa, at en af Indskrænkningerne har man søgt i Jagttegn. Jeg skal give nærmere indlade mig derpaa; efter hvad jeg har hørt baade af den ærede foregaaende Taler og privat, synes det høje Ting ikke at være stemt for Jagttegn. Jeg siger, at jeg slutter mig ganske dertil, jeg tror ikke, der er Anledning

til at indføre denne udenlandske Skik, som jeg kalder en Ustik. Men foruden at man har villet indskrænke Jagten paa denne Maade, har man ogsaa villet indskrænke den ved at forbyde Jagten paa Søn- og Helligdage. Som jeg allerede har bemærket, er der en stor Mængde Fjolk, som kun jage paa Søn- og Helligdage. Der er en hel Del Fjolk i Bjerne, som ere bundne til Kontorerne de 6 Dage om Ugen og kun kunne jage paa Søn- og Helligdage, og der er af nogen, som har henvendt sig til mig, gjort opmærksom paa, at den danske Jagtforening tæller 1,700 Medlemmer; deraf er der 200, som bestaa af, om jeg saa maa kalde dem, professionelle Sægere, Skovridere og den Slags Fjolk og Damer, og af Resten, 1,500, er der 700 fra Bjerne. De fleste af disse Fjolk vil man med et Slag forhindre i at jage om Søndagen, og det er efter min Mening ikke rigtigt. Som jeg for omtalte, lægger jeg Hovedvægten paa Jagten som en sund Bøffastigelse, og derfor finder jeg, at en saadan Indskrænkning ikke bør finde Sted; for Fjolk, der kunne holde Søndag hele Ugen igennem, kan det være lige meget, og da jeg er saa heldig at høre til de saa Tusinder, som ogsaa kunne holde Søndag om Mandagen, kan det for mig være ganske fristende, men jeg synes, det er urimeligt at berøbe alle andre Fjolk Beslighed til at gaa paa Jagt. Jeg er overbevist om, at det for de allerfleste af dem i det høje Landskjing, som have stemt for denne Bestemmelse, er den egentlige Anledning dertil. Jeg skal gøre opmærksom paa, at det Udvalg, der af Landstinget var nedsat til at behandle Jagtlovforslaget, taler om det forargelige i, at Gudstjenesten og Helligdagsfreden forstyrres ved Skydning, Hundeglam og anden med Jagten forbunden Støj, men det forekommer mig, at dette aldeles ikke rammer de virkelige Forhold. For det første er efter den gældende Lovgivning Jagt i Fællesskab forbudt om Søndagen i Rirketiden; Jagt i Fællesskab vil altsaa sige Klappjagt eller Barforcejagt, og det, der her er anført, vil altsaa slet ikke kunne finde Sted. Naar Fjolk ikke vidste bedre, skulde man tro, at om Søndagen jage Fjolk med Hunde og Heste over Rirkegaarden, men det finder slet ikke Sted. Altsaa at tale om det forargelige forekommer mig ganske falsk; dertil er der efter min Mening noget forargeligt i at bruge Religionen paa denne Maade, eftersom dette for de allerflestes Vedkommende, der udtale sig saaledes, slet ikke er deres Mening; det er kun deres Mening, at de overhovedet ville indskrænke Sægernes Antal. Jeg er altsaa imod at